

I. SPLOŠNE DOLOČBE

MINISTRSTVO
ZA EKOLOŠKI PREHOD
IN DEMOGRAFSKI IZZIV

14735 *Odredba TED/646/2023 z dne 9. junija 2023 o določitvi meril za določitev, kdaj termoplastični odpadki, ki se mehansko obdelajo in so namenjeni proizvodnji plastičnih proizvodov, prenehajo biti odpadki v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 o odpadkih in onesnaženih tleh za krožno gospodarstvo*

I

Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (v nadaljnjem besedilu: okvirna direktiva o odpadkih) je bila uvedena v špansko zakonodajo z Zakonom 22/2011 z dne 28. julija 2011 o odpadkih in onesnaženih tleh. Obe uredbi uvajata sklop zahtev, ki morajo biti izpolnjene, da določene vrste odpadkov po predelavi ni več mogoče šteti za odpadek.

Štiri zahteve za spremembo pravnega statusa, ki so bile vključene v člen 6 okvirne direktive o odpadkih in Zakon 22/2011 z dne 28. julija 2011, so, da se nastala snov ali predmet uporablja za določene namene; da za to snov ali predmet obstaja trg ali povpraševanje; da snov ali predmet izpolnjuje tehnične zahteve za določene namene ter izpolnjuje zahteve obstoječe zakonodaje in standarde, ki veljajo za proizvode; in končno, da uporaba snovi ali predmeta ne bo povzročila škodljivega vpliva na okolje in javno zdravje.

Posledično člen 6 okvirne direktive o odpadkih, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/851 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/98/ES o odpadkih. Novo besedilo tega člena predvideva nekatere posodobitve. Prvič, čeprav ohranja štiri zgoraj navedene zahteve, da se vrsta odpadkov ne bi več obravnavala kot taka, uvaja podrobnosti o prvi zahtevi, saj je treba nastalo snov ali predmet od zdaj naprej vedno uporabljati za posebne namene. Drugič, uvaja možnost, da se status „prenehanja statusa odpadka“ uporablja na ravni Evropske unije, na ravni držav članic ali za vsak primer posebej.

V prvem primeru lahko Evropska komisija oceni potrebo po sprejetju teh meril za določene tokove odpadkov v obliki izvedbenih aktov, ki pokrivajo celotno Evropsko unijo. V drugem primeru, če niso bila vzpostavljena na ravni Skupnosti, države članice določijo ta merila za nekatere vrste odpadkov. V obeh primerih zahteve za prenehanje statusa odpadka, ki jih ureja direktiva, vključujejo odpadke, ki so odobreni kot vhodni material za postopek predelave; dovoljene postopke in tehnike obdelave; merila kakovosti, ki jih morajo materiali izpolnjevati, da lahko po predelavi prenehajo biti odpadki, v skladu z veljavnimi standardi za proizvode in po potrebi vključno z mejnimi vrednostmi za onesnaževala; sisteme upravljanja za dokazovanje skladnosti z opredeljenimi merili, zlasti za nadzor kakovosti in notranje spremljanje, ter po potrebi akreditacijo; in končno predložitev izjave o skladnosti.

V tretjem primeru, „za vsak primer posebej“, kadar merila niso določena niti na ravni Evropske unije niti na nacionalni ravni, lahko države članice sprejmejo odločitev o posebnih tokovih odpadkov za vsak primer posebej. Direktiva (EU) 2018/851 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 določa, da se za vsak primer posebej po potrebi lahko upoštevajo enake zahteve, kot so določene za zgoraj opisani možnosti. Poleg tega se v slednjem primeru upoštevajo tudi mejne vrednosti onesnaževal in morebitni škodljivi vplivi na okolje ali javno zdravje.

Zakon 7/2022 z dne 8. aprila 2022 o odpadkih in onesnaženi zemlji za krožno gospodarstvo pa prenaša Direktivo (EU) 2018/851 Evropskega parlamenta in Sveta z dne

30. maja 2018. Člen 5 zakona določa, da lahko minister za ekološki prehod in demografske izzive s predpisom določi posebna merila, ki jih morajo izpolnjevati določeni odpadki, ki so bili v postopku predelave, vključno z recikliranjem, da se prenehajo uporabljati kot odpadki. V ta namen predhodna študija, ki jo po potrebi izvede Komisija za usklajevanje odpadkov, ustanovljena s strani Evropske unije, in veljavna sodna praksa upoštevata previdnostna načela in načela preprečevanja ter morebitne škodljive vplive nastalega materiala, in po potrebi izvor vključitve mejnih vrednosti za onesnažujoče snovi.

Opozoriti je treba, da je bil enak pristop, ki ga je sprejela nova direktiva za razvoj na ravni Unije in nacionalni ravni, v Španiji uporabljen pri izvajanju člena 5 Zakona 7/2022 z dne 8. aprila 2022, in sicer z ministrskimi odredbami o prenehanju statusa odpadka.

Vendar je bil v členu 5 zakona pojem „v pripravi“ dodan skupaj s snovmi in izdelki, ki izhajajo iz postopka predelave, da bi ga uskladili s terminologijo zakonodaje o proizvodih in zlasti z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES.

Člen 5.3 zakona 7/2022 z dne 8. aprila 2022 ureja pogoje za primere, v katerih na ravni Unije ali nacionalni ravni niso bila določena posebna merila za prenehanje statusa odpadka. Pristojni regionalni organi lahko v dovoljenja, izdana v skladu s členom 33 zakona, vključijo, da odpadki, predelani v obratu na njihovem ozemlju, prenehajo biti odpadki, da bi se lahko uporabili v določeni dejavnosti ali industrijskem postopku, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

Prav tako zakon 7/2022 z dne 8. aprila 2022 vsebuje zahtevo, da mora biti novi material, ki ni več odpadke, najprej v skladu z zahtevami iz člena 5.1 v zvezi s prenehanjem statusa odpadka, nato pa z uredbami o proizvodih, kemičnih snoveh in zmesmi ter z zakonodajo o trženju nekaterih proizvodov.

II

V zvezi s plastičnimi odpadki je Evropska komisija na ravni Evropske unije imenovala Skupno raziskovalno središče (v nadaljnjem besedilu: JRC), da preuči predlagana merila za prenehanje statusa odpadka za nekatere plastične odpadke, termoplaste, in vključi vse osnovne informacije, potrebne za zagotovitev skladnosti s pogoji iz člena 6 okvirne direktive o odpadkih. Ta študija, ki je bila objavljena leta 2014, je bila pripravljena s prispevki strokovnjakov in zainteresiranih strani iz držav članic. Osredotočila se je zlasti na mehansko obdelavo (ne toplotno, kemično ali kombinirano) in v Prilogi VI predlagala številna merila za uporabo statusa prenehanja statusa odpadka za termoplaste, razen za duromerne materiale. Kljub objavi te študije Evropska komisija še ni sprejela nobene zakonodajne pobude za določitev teh meril za tok plastičnih odpadkov na evropski ravni.

Evropska komisija je nato na začetku leta 2018 v okviru prvega akcijskega načrta za krožno gospodarstvo sprejela evropsko strategijo za plastiko v krožnem gospodarstvu, ki posebej obravnava vidike zasnove, proizvodnje in uporabe plastike ter ločeno zbiranje in sedanje možnosti za ustrezno ravnanje s to vrsto odpadkov. Strategija poleg seznama konkretnih ukrepov poudarja potrebo po zmanjšanju neželenih učinkov na družbo in okolje, ki izhajajo iz uporabe plastike in plastičnih odpadkov, ter vključuje cilj, da se za proizvodnjo novih proizvodov vsako leto, od zdaj do leta 2025, uporabi 10 milijonov ton reciklirane plastike, s čimer bi se spodbudilo recikliranje plastičnih odpadkov v Evropski uniji.

V okviru te strategije je bila sprejeta Direktiva (EU) 2019/904 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o zmanjšanju vpliva nekaterih plastičnih proizvodov na okolje. Cilj tega je prehod na bolj krožni sektor plastike in boj proti onesnaževanju morja, ki ga povzroča plastika. V Španiji je bila ta direktiva prenesena v zakon 7/2022 z dne 8. aprila 2022. Naslov V uvaja zlasti ukrepe za zmanjšanje porabe nekaterih plastičnih proizvodov in v zvezi z odpadki, ki vsebujejo ta material, poudarja njihovo ustrezno ravnanje.

III

Izraz „plastika“ zajema veliko različnih materialov, katerim je skupno, da so sestavljeni iz ponavljajočih se struktur, imenovanih monomeri, v obliki dolgih verig. Na podlagi te osnovne enote temeljno osnovo vsake plastike sestavljajo tako polimer (monomerna veriga) kot vse kemične snovi, ki so ji dodane za zagotavljanje različnih lastnosti. Glede na te lastnosti se lahko plastika med drugim uporablja kot izolacijski, toplotni, strukturni, osvetljevalni in zaščitni material. Plastika se lahko zaradi svoje priznane funkcionalnosti, vsestranskosti in cene uporablja na različnih področjih, od vsakodneвне in domače uporabe vsebnikov in embalaže, do uporabe v elementih za gradbeništvo, avtomobile, stroje, elektroniko, kmetijstvo, tekstil, pohištvo itd. Glede na količino je povpraševanje po plastiki za uporabo pri vsebnikih in embalaži največje v primerjavi z drugimi vrstami uporabe.

Prav zaradi tako raznolikih lastnosti in različnih uporab je uporaba plastike tako razširjena, zato je količina nastajanja plastičnih odpadkov zelo pomembna, njen trend pa v zadnjih letih narašča. Poleg raznolikosti je za plastiko značilen zelo raznolik razpon življenjske dobe posameznega proizvoda, ki se lahko giblje od minut pri nekaterih potrošniških proizvodih do več let pri proizvodih, ki se med drugim uporabljajo v gradbeništvu ali strojih. Ta vidik tudi močno vpliva na tok odpadkov, pa tudi na prisotnost nekaterih kemičnih snovi ali zmesi v nekaterih od njih.

Vprašanje kemičnih snovi ali zmesi v plastičnih odpadkih je nedvomno izjemno pomembno z vidika varstva okolja in varovanja javnega zdravja. Zaradi tega je v zadnjem času zaslediti vse večje povpraševanje javnosti po reševanju problema, povezanega z neposrednim onesnaževanjem, in izvajanju najustrežnejših obdelav za obvladovanje tega toka odpadkov. V zvezi s tem Uredba (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o obstojnih organskih onesnaževalih zahteva, da se odpadki, ki so sestavljeni iz katere koli snovi iz Priloge IV k navedeni prilogi, jo vsebujejo ali so z njo onesnaženi v koncentracijah, ki so višje od tistih iz navedene priloge, odstranijo ali predelajo z nekaterimi postopki obdelave, ki zagotavljajo uničenje ali ireverzibilno pretvorbo vsebnosti obstojnih organskih onesnaževal, kadar recikiranje ni mogoče. Poleg tega se uporabljajo določbe v zvezi s proizvodnjo, dajanjem v promet in uporabo teh snovi v izdelkih, izdelanih iz plastičnih mas, ki dosežejo prenehanje statusa odpadka.

Smernice za ustrezno ravnanje s tokovi odpadkov z obstojnimi organskimi onesnaževali so bile pripravljene na podlagi Baselske konvencije in prispevkov več držav članic. Evropska komisija je leta 2019 objavila ambiciozno študijo, ki se osredotoča na revizijo omejitev iz prilog IV in V k Uredbi (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019. V tej študiji je poudarjeno, da je na splošno mogoče razstavljanje in mehansko ločevanje izvesti kot učinkovit prvi korak za zmanjšanje količine odpadkov, ki vsebujejo obstojna organska onesnaževala in se vrnejo v proizvodne cikle. Te obdelave so bolj uveljavljene za odpadno električno in elektronsko opremo, medtem ko so v primeru drugih tokov odpadkov, kot so izrabljena vozila ter gradbeni odpadki in odpadki pri rušenju objektov, prisotne bolj praktične ovire. V idealnem primeru bi bilo treba odpadke v verigi ravnanja z odpadki čim prej ločiti od obstojnih organskih onesnaževal iz preostalih frakcij.

Ko postanejo odpadki, je uspešnost recikliranja tega toka zelo različna glede na vrsto odpadkov in njihov izvor. Trenutno se po podatkih Evropske komisije v Evropi vsako leto zbere več kot 27 milijonov ton plastičnih odpadkov. Manj kot tretjina te letne količine je namenjena obratom za recikiranje, znatne količine pa končajo na odlagališčih, se sežgejo ali izvozijo. Evropska komisija je ugotovila, da mora do leta 2030 vsaka država članica doseči 55-odstotno recikiranje odpadne plastične embalaže.

IV

V Španiji je treba razlikovati med proizvodnjo plastike in plastičnih proizvodov, znano kot predelovalna industrija, in od drugih akterjev, ki so vključeni v cikel teh materialov, ko postanejo odpadki: upravljavci plastičnih odpadkov.

Ko bodo plastični izdelki enkrat dani na trg, bodo ne glede na velike razlike v njihovi življenjski dobi, sčasoma postali odpadki. Nato jih je treba obdelati v obratih upravljavcev plastičnih odpadkov, ki so posebej pooblašeni za takšno obdelavo v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022. V tem toku je običajno, da plastični odpadki pred obdelavo za končno predelavo preidejo prek drugih upravljavcev, ki običajno opravijo vsaj eno razvrstitev. Nenazadnje se lahko ustrezno obdelani odpadki neposredno uporabijo kot surovina, ki jo predelovalna industrija vključi v proizvodnjo novih plastičnih proizvodov, bodisi gotovih ali polizdelkov, in tako predstavlja model krožnega gospodarstva.

V tem kontekstu je za uporabo pravnega koncepta „statusa prenehanja statusa odpadka“ potrebno, da gredo plastični odpadki skozi eno ali več čistilnih naprav, preden dosežejo končno predelavo. Vendar so odpadki, opredeljeni kot postindustrijski (ali predporabniški), izključeni iz tega pojma in vključeni v pojem „stranski proizvod“, kot je opredeljen v členu 4 zakona 7/2022 z dne 8. aprila 2022. Med tovrstne odpadke spada vse, kar nastane kot odpadki pri proizvodnji plastičnih izdelkov (ostanki, delci, neskladni proizvodi ipd.), pridobljenih v sami tovarni in neposredno vključeno v predelovalno industrijo, poleg tega pa je značilno po tem, da ne doseže nobenega končnega potrošnika, saj je omejen na industrijsko okolje.

Na evropski ravni je Evropska komisija sprejela nekatere uredbe o prenehanju statusa odpadka, vendar nobena ne zadeva plastike, zato ni enotnega regulativnega okvira za vse države članice. Samo Portugalska je objavila merila za prenehanje statusa odpadka v skladu z ugotovitvami tehnične študije Skupnega raziskovalnega središča.

Glede na pomen tega toka odpadkov in pomanjkanje predpisov na ravni Evropske unije je bistvenega pomena imeti posebne nacionalne predpise, ki jih je mogoče uporabiti. Uredba ima več neposrednih koristi. To vključuje naslednje: spodbudo za povečanje količine ločenega in učinkovitega zbiranja tovrstnih odpadkov; povečanje stopenj recikliranja; izvajanje boljše obdelave odpadkov in boljšega nadzora kakovosti surovin, pridobljenih z ustreznimi postopki obdelave.

Poleg tega se pravna varnost povečuje z razlikovanjem med odpadki in plastičnimi proizvodi ter posledično s predpisi, ki urejajo te proizvode. Ko material iz odpadkov izpolnjuje ustrezne zahteve, preneha biti odpadki. Zato se predpisi v zvezi z odpadki, kot sta zakon 7/2022 z dne 8. aprila 2022 ali kraljeva odredba št. 553/2020 z dne 2. junija 2020, ki ureja pošiljanje odpadkov na ozemlju države, zanje ne bodo uporabljali, kar pomeni zmanjšanje upravnih formalnosti. Ta sprememba je mogoča, ker so novi materiali varni z vidika okolja in zdravja ljudi, za razliko od odpadkov.

V

Ta ministrska odredba vsebuje osem členov, dodatno določbo, prehodno določbo in dve končni določbi. Vsebuje štiri priloge. Namen te odredbe je določiti merila za prenehanje statusa odpadka posebej za mehansko obdelane termoplastične odpadke, ki bodo veljala za celotno ozemlje države, kot je določeno v členu 5 Zakona 7/2022 z dne 8. aprila 2022. Ta merila so določena na osnovi zgoraj navedenega tehničnega dokumenta, ki ga je pripravilo Skupno raziskovalno središče.

Zato na področje uporabe te odredbe spadajo samo mehansko obdelani termoplastični odpadki, ne pa drugi tokovi odpadkov, kot je kemična obdelava, ki jim je lahko izpostavljen ta tok odpadkov. Izključeni so tudi termostatski plastični odpadki, tj. plastični odpadki, ki jih po segrevanju in nato hlajenju ni mogoče ponovno taliti ali preoblikovati.

Ta odredba v členu 3 in naslednjih določa merila v zvezi s statusom prenehanja statusa odpadka in postopkom za preverjanje skladnosti prek sistemov upravljanja, merila kakovosti, ki jih mora izpolnjevati nastali material po postopku predelave v skladu z veljavnimi standardi za proizvode ter obveznosti, ki jih morajo izpolnjevati upravljavci odpadkov.

Kot orodje za zagotavljanje zapletenega vprašanja prisotnosti obstojnih organskih onesnaževal v nekaterih tokovih plastičnih odpadkov se predlaga razlikovanje med dvema ravnema. Po eni strani za tiste kanale, pri katerih obstaja večja gotovost glede odsotnosti obstojnih organskih onesnaževal in nevarnih snovi, olajšati sledljivost z zagotavljanjem izvora

odpadkov, prejetih za prenehanje statusa odpadka, in zagotavljanjem, da se ti odpadki obdelajo ločeno brez mešanja z odpadki iz drugih virov pri vseh vmesnih upravljavcih. In končno, ko ti odpadki posebnega, določljivega in sledljivega izvora dosežejo enoto za končno predelavo, zagotoviti sledljivost preprosto z izjavo o skladnosti, ki se izda v vsaki pošiljki materiala, pridobljenega v obratu slednje.

Po drugi strani pa mora biti za odpadke iz tokov nevarnih odpadkov, odpadne električne in elektronske opreme, izrabljenih vozil ter gradbenih odpadkov in odpadkov iz rušenja objektov, kjer je znana prisotnost nevarnih snovi in obstojnih organskih onesnaževal, ter iz drugih tokov odpadkov, kjer so ugotovljene te snovi, nedvoumno identificiran tudi izvor odpadkov, vsi upravljavci v verigi pa morajo z odpadki ravnati ločeno od zgoraj navedenih odpadkov, dokler ne pridejo do končnega predelovalca. To ne posega v posebno dekontaminacijo teh odpadkov v skladu z določbami Uredbe (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019. Opis posledic te ureditve za plastične odpadke in frakcije plastičnih odpadkov ter postopki, ki se uporabljajo za vsak primer posebej, so vključeni v Prilogo IV kot smernica.

Vsaki pošiljki recikliranega polimernega materiala, ki izpolnjuje ta merila za prenehanje statusa odpadka iz člena 3 in se zato ne šteje več za odpadke, se priloži ustrezna izjava o skladnosti v skladu s členom 5 ter vsebino in navedbami iz Priloge III, odvisno od naslednjega namembnega kraja navedenega materiala. Končno se zahteva, da se termoplastični odpadki, obdelani v skladu z določbami te odredbe, po končni predelavi uporabijo neposredno v predelovalni industriji. Temeljno vprašanje za prenehanje statusa odpadka nastalega materiala ni v fizični obliki pridobljenih materialov, temveč v njihovi zmožnosti, da se lahko neposredno uporabijo in nadomestijo prvotne plastične surovine v proizvodni industriji različnih plastičnih proizvodov.

Ker je bila uporaba kot materiala za stik z živili že omejena in urejena z evropsko zakonodajo, bodo za obdelane termoplastične odpadke, namenjene za ta poseben namen, veljale posebne določbe Uredbe Komisije (ES) 2022/1616 z dne 15. septembra 2022 o recikliranih plastičnih materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 282/2008, poleg vseh drugih določb, ki jih v zvezi s tem določajo drugi evropski standardi. Zato je treba v okviru te ministrske odredbe razlikovati med naslednjima dvema destinacijama, čeprav sta obe vrsti materialov tudi kandidata za pridobitev ustreznega prenehanja statusa odpadka. In sicer po eni strani materiali, ki so namenjeni za stik z živili in morajo izpolnjevati zahteve iz veljavnih evropskih predpisov, na nacionalni ravni pa Kraljevo uredbo 846/2011 z dne 17. junija 2011 o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati surovine iz recikliranih polimernih materialov za uporabo v materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili. Po drugi strani pa vsi drugi mehansko obdelani termoplastični materiali, namenjeni predelovalni industriji za proizvodnjo katere koli druge vrste plastičnih proizvodov, ki morajo biti v skladu z veljavno zakonodajo ali tehničnimi specifikacijami, ki jih zahteva uporabnik.

Posledično se bodo druge vrste termoplastičnih odpadkov, ki niso vključene v Prilogo I, in mehansko obdelani plastični odpadki, ki ne izpolnjujejo drugih določenih meril, še naprej šteli za odpadke v smislu Zakona 7/2022 z dne 8. aprila 2022 in jih je zato treba obravnavati v skladu s pravno ureditvijo, ki jo določa ta zakon. Če so ti plastični odpadki namenjeni za obrate za energetske predelavo, morajo obrati izpolnjevati določbe poglavja IV Kraljeve uredbe 815/2013 z dne 18. oktobra 2013 o sprejetju Uredbe o industrijskih emisijah in izvajanju Zakona 16/2002 z dne 1. julija 2002 o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja z namenom zagotavljanja varstva okolja, ki ga zagotavlja ta uredba.

Ko začne veljati ta odredba, je možnost, da jo uporabljajo upravljavci plastičnih odpadkov, prostovoljna. Če pa želi končni upravljavec obdelane termoplastične odpadke tržiti kot proizvode, mora ravnati v skladu s tem predpisom. Da bi lahko ugotovili, ali upravljavec plastičnih odpadkov spoštuje ta standard, mora o tem obvestiti zadevno regionalno upravo. Zato mora poslati sporočilo regionalni upravi, ki je odobrila obrat v skladu z zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 z minimalno vsebino Priloge II.

Merila za prenehanje statusa odpadka zavezujoča samo v državi članici, ki jih je vzpostavila, kot je navedla Evropska komisija. Ko je material uvožen v Španijo, španski organi

niso dolžni sprejeti razvrstitve materiala kot neodpadka na podlagi meril za prenehanje statusa odpadka v državi izvora. V primeru izvoza je treba pošiljko, razen če se ciljna država predhodno in izrecno strinja, da sprejema omenjeno razvrstitev kot proizvod, izvesti v skladu z Uredbo (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov. V vsakem primeru se pošiljka, če je država izvora ali namembna država tretja država, tj. država, ki ni članica Evropske unije, izvede v skladu s prej omenjeno uredbo.

VI

Ta predpis je v skladu z načeli dobrega upravljanja iz člena 129 Zakona 39/2015 z dne 1. oktobra 2015 o skupnih upravnih postopkih v javni upravi. V skladu z načeloma nujnosti in učinkovitosti ta odredba temelji na ustreznem varovanju javnega zdravja in varstvu okolja ter omogoča vrnitev v proizvodni cikel plastičnih proizvodov samo tistih varnih materialov, ki ustrezajo specifikacijam, potrebnim za nadaljnjo uporabo. Poleg tega temelji na jasni identifikaciji zastavljenih ciljev in glede na izrazito tehnično naravo naloženih zahtev se šteje, da je ustrezen instrument za njihovo izpolnjevanje.

To pravilo je v skladu z načelom sorazmernosti, saj ureja bistvene vidike za namen, ki ga zasleduje, in sicer določiti, kdaj lahko nekateri mehansko in ustrezno obdelani plastični odpadki prenehajo veljati za odpadke v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 skupaj s potrebnimi obveznostmi proizvajalca ali uvoznika.

V skladu z načelom pravne varnosti je pravilo v skladu s preostalim nacionalnim pravnim redom, zlasti z zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 o prenosu Direktive (EU) 2018/851 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2008/98/ES o odpadkih, ki uvaja nekatere posebnosti za prenehanje statusa odpadka. Zagotavlja tudi večjo pravno varnost, saj vzpostavlja stabilen, predvidljiv, integriran in zanesljiv regulativni okvir s pojasnjevanjem potrebnih meril, da odpadki preneha biti odpadki in se začne uporabljati kot proizvod. Posledično olajšuje ukrepanje in sprejemanje odločitev zadevnih sektorjev.

Prav tako je v skladu z načelom preglednosti, saj so bili vsi postopki obveščanja javnosti in javne obravnave natančno upoštevani.

Nazadnje, pri uporabi načela učinkovitosti ta predpis zagotavlja največjo učinkovitost pri doseganju svojih ciljev z najnižjimi možnimi stroški njegove uporabe in ne zajema upravnih bremen.

Pri pripravi te odredbe so bila opravljena posvetovanja z avtonomnimi skupnostmi in predstavniškimi subjekti zadevnih sektorjev; prav tako je bila del postopka obveščanja javnosti, posredovana je bila Komisiji za usklajevanje odpadkov in Svetovalnemu odboru za okolje v skladu z določbami Zakona 27/2006 z dne 18. julija 2006 o ureditvi pravic dostopa do informacij, udeležbe javnosti in dostopa do pravnega varstva v okoljskih zadevah.

Ta ministrska odredba je bila predmet postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov, določenega v Kraljevi uredbi 1337/1999 z dne 31. julija 1999, ki ureja zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in standardov ter pravil za storitve informacijske družbe, za namene izpolnjevanja določb Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe.

Ministrstvo za industrijo, trgovino in turizem je to odredbo posredovalo Svetovni trgovinski organizaciji, zlasti Odboru za tehnične ovire v trgovini.

Pooblastilo za izvajanje te odredbe je določeno v členu 5 Zakona 7/2022 z dne 8. aprila 2022, njegova ustavna podlaga pa v členu 149(1)(23) španske ustave, ki daje državi izključno pristojnost na področju temeljne zakonodaje o varstvu okolja brez poseganja v pristojnosti avtonomnih skupnosti za določitev dodatnih standardov varstva.

Na podlagi tega po predhodni odobritvi ministra za finance in javno upravo, v soglasju/po zaslišanju Državnega sveta določam:

Člen 1. Cilj in področje uporabe

1. Namen te odredbe je določiti merila za določitev, kdaj termoplastični odpadki, ki se mehansko obdelajo in so nato namenjeni proizvodnji plastičnih proizvodov, prenehajo biti odpadki v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 o odpadkih in onesnaženih tleh za krožno gospodarstvo.
2. Termoplastični odpadki, ki niso v skladu z določbami te odredbe, se štejejo za odpadke in bodo predelani ali odstranjeni v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 in vsemi drugimi predpisi, ki veljajo zanj.
3. Merila, določena v tej odredbi, se uporabljajo na celotnem španskem ozemlju.

Člen 2. Opredelitev pojmov

Za namene te odredbe se poleg opredelitev pojmov, navedenih v Zakonu 7/2022 z dne 8. aprila 2022, uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- a) „trgovec“: vsaka fizična ali pravna oseba, ki sodeluje pri nakupu recikliranega plastičnega materiala, ki je prenehal biti odpadek v skladu s to odredbo, in pri poznejši prodaji obratom za proizvodnjo plastičnih proizvodov, tudi če jih fizično ne poseduje;
- b) „neplastična komponenta“: kateri koli material, razen polimerov in kemičnih dodatkov, ki je del nekaterih plastičnih odpadkov ali recikliranega plastičnega materiala;
- c) „pošiljka“: serija recikliranega plastičnega materiala, ki jo proizvajalec pošlje drugemu imetniku in je lahko v eni ali več transportnih enotah, kot so zabojniki.
- d) „uvoznik“: vsaka fizična ali pravna oseba, ki v Španijo vnese recikliran polimerni material, ki je prenehal biti odpadek v skladu s to odredbo, bodisi iz države članice Evropske unije bodisi iz tretje države;
- e) „vizualni pregled“: pregled vseh plastičnih odpadkov ali recikliranih plastičnih materialov z uporabo vida ali drugih čutil ali katere koli nespecializirane opreme;
- f) „serija“: enota recikliranega plastičnega materiala enake kakovosti, ki je bila proizvedena v istem obratu za obdelavo in v kateri so preverjene zahteve iz odstavka 3 Priloge I;
- g) „recikliran plastični material“: material, pridobljen iz termoplastičnih odpadkov, ki se mehansko obdelajo v odobrenih obratih za ravnanje, ki se štejejo za končno obdelavo, ki je v skladu z določbami tega predpisa in se ne šteje več za odpadek za namene Zakona 7/2022 z dne 8. aprila 2022;
- h) „usposobljeno osebje“: oseba, ki lahko na podlagi izkušenj ali usposabljanja ustrezno preuči in oceni lastnosti plastičnih odpadkov in recikliranih plastičnih materialov;
- i) „imetnik“: fizična ali pravna oseba, ki ima v lasti recikliran plastični material;
- j) „proizvajalec“: pooblaščen upravljavec odpadkov, ki izvaja postopke končne obdelave, da pridobi material z določenimi značilnostmi in ga prvič prenese kot recikliran plastični material, ki ni več odpadek;
- k) „plastični odpadki“: proizvod, ki je izdelan iz plastike ali vsebuje plastiko, ki se zavrže ali je namenjen za odstranitev ali ga je treba odstraniti. Ta izraz zajema poindustrijske in popotrošniške odpadke, tako neobdelane kot obdelane;
- l) „termoplastični odpadki“: plastični odpadki, ki se lahko zmečajo pri segrevanju in strdijo pri ohlajanju, pri čemer so te lastnosti reverzibilne.

Člen 3. Merila za prenehanje statusa odpadka.

1. Reciklirani polimerni material, namenjen proizvodnji plastičnih proizvodov, preneha biti odpadek, ko zapusti prostore proizvajalca in vstopi v prostore imetnika ter izpolnjuje naslednje zahteve:
 - a) termoplastični odpadki, namenjeni obdelavi, so izključno tisti, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 1 Priloge I;
 - b) termoplastični odpadki so bili obdelani z enim ali več postopki predelave v skladu z merili iz odstavka 2 Priloge I;

- c) recikrirani plastični materiali izpolnjujejo merila iz odstavka 3 Priloge I in člena 4, kjer je ustrezno;
- d) proizvajalec ali uvoznik je izpolnil obveznosti iz členov 5, 6 in 7.

2. Na področju uvoza recikriranega plastičnega materiala se po potrebi uporabljajo določbe člena 28 Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov.

3. Fizične ali pravne osebe, ki želijo pridobiti recikriran polimerni material, morajo izpolnjevati določbe tega predpisa in pred prvo odpremo obvestiti avtonomno skupnost, v kateri se nahaja obrat za končno obdelavo, kjer je recikriran polimerni material pridobljen, da so ta merila izpolnjena. To sporočilo se pošlje z vlogo, naslovljeno na pristojni regionalni organ, ki je tej napravi podelil odobritev, vključno vsaj z vsebino, določeno v Prilogi II.

Člen 4. Recikriran polimerni material, namenjen proizvodnji materialov, namenjenih za stik z živili.

Brez poseganja v izpolnjevanje meril iz člena 3, če je bil recikriran plastični material pridobljen v skladu z Uredbo Komisije (EU) 2022/1616 z dne 15. septembra 2022 o recikriranih plastičnih materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 282/2008 se šteje, da je dosegel konec statusa odpadka.

Člen 5. Izjava o skladnosti.

- 1. Proizvajalec ali uvoznik za vsako pošiljko recikriranega polimernega materiala, ki ni več odpadka, izda izjavo o skladnosti v skladu s predlogo iz Priloge III.
- 2. Proizvajalec, uvoznik ali trgovec pošlje izjavo o skladnosti naslednjemu imetniku pošiljke recikriranega plastičnega materiala.
- 3. Proizvajalec, uvoznik in trgovec obdržijo kopijo izjave o skladnosti najmanj 3 leta po datumu izdaje in jo na zahtevo predložijo pristojnemu organu.
- 4. Izjava o skladnosti se lahko izda v kakršni koli obliki, na papirju ali v elektronski obliki, pod pogojem, da se zagotovijo njena pristnost, celovitost njene vsebine in berljivost od datuma izdaje in v celotnem obdobju njene hrambe.
- 5. Izjava o skladnosti se priloži vsaki pošiljki. Če je pošiljka razdeljena na več transportnih enot, ima vsaka od njih izvod izjave o skladnosti

Člen 6. Sistem upravljanja.

- 1. Proizvajalec uvede sistem upravljanja, iz katerega je razvidno izpolnjevanje meril, navedenih v členu 3.
- 2. Ta sistem vodenja vsebuje nabor dokumentiranih postopkov za vsakega od naslednjih vidikov:
 - a) sprejemni pregled termoplastičnih odpadkov, ki so predmet predelave, kot je določeno v odstavku 1 Priloge I;
 - b) spremljanje zahtev glede postopka in obdelave, opisanih v odstavku 2 Priloge I;
 - c) nadzor kakovosti pridobljenega materiala, kot je določeno v odstavku 3 Priloge I (vključno z vzorčenjem in analizo);
 - d) pripombe naslednjega imetnika o skladnosti z zahtevami nastalega materiala;
 - e) evidentiranje rezultatov opravljenih pregledov v skladu s pododstavki (a) do (c);
 - f) pregled in posodobitev sistema upravljanja; in
 - g) usposabljanje osebja.
- 3. Sistem upravljanja vsebuje tudi posebne zahteve glede nadzora za merila, določena v Prilogi I.
- 4. Sistem upravljanja vključuje metodologijo načrtovanja vzorčenja in odvzem vzorcev za material, ki nastane pri predelavi, v skladu s tehničnimi standardi

UNE-CEN/TS 16011:2015 EX. Plastika. Reciklirani polimeri. Priprava vzorcev in standard PD CEN/TS 16010:2020 Plastika. Reciklirani polimeri. Postopki vzorčenja za preskušanje plastičnih odpadkov in recikliranih materialov v najnovejši in veljavni različici.

5. Organ za ugotavljanje skladnosti, akreditiran za izvajanje navedenega certificiranja v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93, potrdi, da sistem upravljanja, ki ga izvaja proizvajalec, izpolnjuje zahteve iz tega člena.

6. Proizvajalec pristojnim organom na zahtevo zagotovi dostop do sistema upravljanja in ustreznih evidenc.

7. Kadar eno od obdelav iz odstavka 2 Priloge I izvaja upravljavec odpadkov, ki ni proizvajalec, slednji zagotovi, da ima omenjeni upravljavec vzpostavljen sistem ravnanja, ki zagotavlja skladnost z zahtevami iz tega člena.

8. Uvoznik od svojih dobaviteljev zahteva, da izvajajo sistem upravljanja, ki izpolnjuje zahteve iz odstavkov 2, 3 in 4. Navedeni sistem upravljanja potrdi organ za ugotavljanje skladnosti, akreditiran za izvajanje navedenega certificiranja v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008.

Člen 7. *Druge obveznosti proizvajalca in uvoznika.*

1. Proizvajalec kot upravljavec odpadkov v kronološki dosje, opredeljen v členu 64 Zakona 7/2022 z dne 8. aprila 2022, vključi tudi naslednje podatke:

- a) številka serije,
- b) datum odpreme serije,
- c) identifikacija stranke in
- d) prodana količina.

Poleg tega mora proizvajalec v letno poročilo iz člena 65(1) Zakona 7/2022 z dne 8. aprila 2022 vključiti informacije o količini recikliranega polimernega materiala, ki se trži kot proizvod, in o namembnem kraju.

2. Proizvajalec za vsako serijo najmanj 3 leta hrani informacije, ki dokazujejo skladnost z zahtevami, določenimi v Prilogi I.

3. Uvoznik za vsako uvoženo serijo najmanj tri leta hrani informacije, ki dokazujejo skladnost z zahtevami, določenimi v Prilogi I.

Člen 8. *Obveznosti upravljavcev odpadkov, ki posredujejo pred proizvajalcem.*

Za zagotovitev največje sledljivosti v primeru plastičnih odpadkov, ki izvirajo iz med drugim tokov nevarnih odpadkov, odpadkov iz električne in elektronske opreme, izrabljenih vozil ali gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov, upravljavec odpadkov zagotovi, da pri njihovi namestitvi ti odpadki obravnavajo ločeno in se ne mešajo z drugimi plastičnimi odpadki iz drugih virov.

Edina dodatna določba *Šifriranje postopka predelave v pooblastilih upravljavcev odpadkov, ki izpolnjujejo to odredbo.*

Za vse končne upravljavce, ki so pristojni organ avtonomne skupnosti obvestili o skladnosti s to odredbo v skladu s členom 3.2, se v dovoljenju za njihov obrat navede postopek končne predelave plastičnih odpadkov, ki so označeni kot „R0307 Recikliranje organskih odpadkov za proizvodnjo materialov ali snovi“.

Edina prehodna določba. *Prehodni režim.*

Upravljavci in lastniki obratov za obdelavo, ki imajo dovoljenje avtonomnih skupnosti za pridobivanje reciklirane plastike kot proizvoda, morajo zaprositi za njihovo prilagoditev pravnim zahtevam te ministrske odredbe v treh mesecih od začetka veljavnosti te uredbe.

V zgoraj navedenih primerih in po 18 mesecih od datuma začetka veljavnosti te odredbe se lahko kot proizvod trži samo recikliran plastični material, ki izpolnjuje določbe te ministrske odredbe. To obdobje se skrajša na 3 mesece, če

upravljavci in obrati iz prejšnjega pododstavka niso zahtevali
prilagoditve dovoljenja.

Prva končna določba. *Dodelitev pooblastil.*

Ta odredba je izdana v skladu z določbami člena 149(1) (23) španske ustave, ki državi podeljuje izključno pristojnost za temeljno zakonodajo na področju varstva okolja, ne glede na pooblastila avtonomnih skupnosti, da sprejmejo dodatne predpise o varstvu.

Druga končna določba. *Začetek veljavnosti.*

Ta odredba začne veljati 20. dan po objavi v Uradnem listu.

Madrid, 9. junij 2023. – Tretja podpredsednica španske vlade ter ministrica za ekološki prehod in demografske izzive, Teresa Ribera Rodríguez.

PRILOGA I

Merila za prenehanje statusa odpadka

1. Termoplastični odpadki, sprejeti v končno predelavo

izpolnjujejo naslednje zahteve:

Merila	Zahteve glede nadzora
1. Kot surovine za to predelavo se lahko uporabijo samo odpadki z naslednjimi kodami iz Evropskega kataloga odpadkov (EWC): a) V postindustrijskih odpadkih: 07 02 13 Plastični odpadki (iz proizvodnje, priprave, dobave in uporabe plastike, sintetične gume in umetnih vlaken) 12 01 05 Drobcji in ostružki plastike (iz oblikovanja ter fizikalne in mehanske površinske obdelave kovin in plastike) b) V odpadkih po porabi: 02 01 04 Odpadna plastika razen embalaže (iz kmetijstva, vrtnarstva, ribogojstva, gozdarstva, lova in ribištva) 15 01 02 Plastična embalaža (vključno z ločeno zbrano embalažo, ki je komunalni odpadek) 15 01 10* Embalaža, ki vsebuje ostanke nevarnih snovi ali je onesnažena z nevarnimi snovmi (samo, če je izdelana iz plastike) 16 01 19 Plastika (iz obdelave prevoznih sredstev na lastni pogon ob koncu njihove življenjske dobe ali iz postopkov vzdrževanja in popravil) 17 02 03 Plastika (iz gradbenih odpadkov in odpadkov pri rušenju objektov) 19 12 04 Plastika in guma (za plastiko iz naprav za mehansko obdelavo odpadkov) ⁽¹⁾ 20 01 39 Plastika (iz ločeno zbranih frakcij (razen 15 01)) Kar zadeva poglavji 18 01 in 18 02, je treba pojasniti, da bi se lahko plastični odpadki s kodama iz Evropskega kataloga odpadkov 18 01 03* in 18 02 02* ter kodami 18 01 02, 18 01 04 in 18 02 03 po dezinfekciji prav tako šteli za upravičene odpadke.	Sprejem plastičnih odpadkov (ali pridobljenih plastičnih frakcij), ki se uporabljajo na vhodu v objekt, mora nadzorovati usposobljeno osebo, ki z vizualnim pregledom in spremljajočo dokumentacijo lahko prepozna, kateri odpadki ne izpolnjujejo teh meril. Po potrebi se opravijo laboratorijski testi v skladu z veljavno zakonodajo za določanje nevarnih lastnosti odpadkov.
2. Odpadki iz uporabljenih proizvodov za osebno higieno niso upravičeni.	
3. Odpadki, ki so razvrščeni kot nevarni, niso dopustni, razen če se dokaže, da po izvedbi potrebnih postopkov obdelave taki odpadki nimajo nobenih nevarnih lastnosti, kot je navedeno v točki 3 naslednjega odstavka.	
4. Termoreaktivni plastični odpadki niso upravičeni	

Merila	Zahteve glede nadzora
5. Plastični odpadki (ali pridobljene plastične frakcije), ki vsebujejo obstojna organska onesnaževala v koncentracijah, ki presegajo zakonsko določeno mejno vrednost v skladu z Uredbo (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o obstojnih organskih onesnaževalih, niso upravičeni. Za namen stika z živili se izrecno zahteva odsotnost obstojnih organskih onesnaževal in odsotnost kakršnih koli drugih onesnaževal, ki ne zagotavljajo varnosti živil tega recikliranega polimernega materiala.	Postopek za uporabo zahtev o nevarnih lastnostih in prisotnosti obstojnih organskih onesnaževal je treba dokumentirati kot del sistema upravljanja revidirati.

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije 2018/C 124/01 navaja, da lahko EWC 19 12 04 prihaja iz čistilnih naprav za odpadno električno in elektronsko opremo ter iz drugih obratov, ki izvajajo mehanizirano obdelavo.

Plastični odpadki (ali pridobljene plastične frakcije), ki vsebujejo obstojna organska onesnaževala v koncentracijah, ki presegajo zakonsko določeno mejno vrednost v skladu z Uredbo (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o obstojnih organskih onesnaževalih, niso upravičeni.

Plastične frakcije, pridobljene v obratih za mehanizirano obdelavo odpadkov, katerih namen je doseči prenehanje statusa odpadka, se ocenijo, da se določijo njihove nevarne lastnosti. Koda 19 12 04 se lahko dodeli le plastičnim frakcijam, pri katerih je bila preverjena odsotnost nevarnih lastnosti. Za plastične frakcije, pridobljene v obratih, ki ne zagotavljajo nenevarne narave odpadkov, se uporablja koda EWC 19 12 11* Drugi odpadki (vključno z mešanicami materialov), ki nastanejo pri mehanski obdelavi odpadkov, ki vsebujejo nevarne snovi. To merilo razlikovanja med navedenima kodama Evropskega kataloga odpadkov se uporablja v vseh mehaniziranih obratih za obdelavo, ne glede na izvor odpadkov, ki jih obdelujejo.

2. Obdelava termoplastičnih odpadkov

Termoplastični odpadki v prostorih upravljavcev odpadkov, ki posredujejo pred proizvajalcem, in v lastnih prostorih proizvajalcev morajo izpolnjevati naslednje zahteve:

1. skladiščijo se ločeno od vseh drugih vrst odpadkov. Prav tako se jih ne sme mešati z drugimi vrstami odpadkov.

2. Podvržejo se vsem mehanskim obdelavam, ki so potrebne za zagotovitev, da so primerni za neposredno uporabo pri proizvodnji novih plastičnih proizvodov (dokončanih ali polizdelkov), vključno vsaj s sortiranjem in drobljenjem. Poleg tega se lahko izvedejo druge mehanske obdelave, ki bodo bistvene glede na vrsto plastičnih odpadkov in nadaljnjo uporabo, za katero bodo namenjeni, na primer: mehansko zmanjšanje velikosti z laminiranjem ali mikronizacijo, pranjem, centrifugiranjem, sušenjem, filtriranjem, aglomeriranjem, ekstrudiranjem in peskanjem.

3. V primeru odpadkov, navedenih v merilu 3 iz odstavka 1 Priloge I, je treba po potrebi uporabiti obdelave za dekontaminacijo (ki jih po potrebi določajo posebni predpisi), da se odpravijo nevarne lastnosti, ki jih lahko predstavljajo.

3. Zahteve za pridobljene reciklirane polimerne materiale

Merila	Zahteve glede nadzora
1. Kadar je primerno, se za karakterizacijo recikliranega polimernega materiala uporabijo razpoložljivi standardi, določeni z ustreznimi tehničnimi standardi UNE-EN, v njihovi najnovejši in veljavni različici: - Za polistiren: UNE-EN 15342 Polimerni materiali. Reciklirani polimeri. Karakterizacija recikliranega polistirena (PS) - Za polietilen: UNE-EN 15344 Polimerni materiali. Reciklirani polimeri. Karakterizacija recikliranega polietilena (PE) - Za polipropilen: UNE-EN 15345 Polimerni materiali. Reciklirani polimeri. Karakterizacija recikliranega polipropilena (PP) - Za polivinilklorid: UNE-EN 15346 Polimerni materiali. Reciklirani polimeri. Karakterizacija reciklatov polivinilklorida (PVC) - Za polietilen-tereftalat: UNE-EN 15348 Polimerni materiali. Reciklirani polimeri. Karakterizacija reciklatov polietilen-tereftalata (PET) Kadar ni tehničnega standarda za karakterizacijo, mora pridobljeni material ustrezati naročnikovim tehničnim specifikacijam za neposredno uporabo v predelovalni industriji, bodisi za proizvodnjo materialov in izdelkov, namenjenih za stik z živili, bodisi za proizvodnjo katerega koli drugega plastičnega proizvoda.	Preverjanje skladnosti z zadevno zakonodajo, standarde ali specifikacijo vsake serije pošiljke izvaja usposobljeno osebje. Kakovost proizvoda se preveri z: - vizualnim pregledom, - fizikalno-kemijsko karakterizacijo: izvajanje laboratorijskih testov, predvidenih v veljavni zakonodaji za vsako vrsto reciklirane plastike ali tehničnih specifikacijah in posebnih industrijskih predpisih za namen, za katerega je predelana plastika namenjena. Morda bo treba izvesti tudi druge laboratorijske preiskave v skladu z dodatnimi specifikacijami naročnika. V ustreznih časovnih presledkih in na podlagi pregleda v primeru znatnih sprememb v delovnem procesu se analizirajo reprezentativni vzorci vsake vrste recikliranega polimernega materiala. Določi se ustrezna pogostost vzorčenja ob upoštevanju naslednjih dejavnikov: - pričakovana variabilnost (npr. na podlagi preteklih rezultatov). - Tveganje spremembe kakovosti plastičnih odpadkov na vhodu v obrat, v katerem se izvaja postopek mehanske obdelave, zlasti visoka povprečna vsebnost plastike, ki vsebuje nevarne snovi. - Natančnost, ki je značilna za metodo vzorčenja. - Bližina rezultatov glede na mejne koncentracije, iz katerih se material šteje za nevarnega ali je njegovo dajanje v promet omejeno. - Bližina rezultatov vsebnosti v neplastičnih komponentah glede na največjo mejno vrednost 2 % skupnega recikliranega polimernega materiala v suhi snovi. Reprezentativni vzorci se pridobijo v skladu s postopki vzorčenja, opisanimi v priročniku o postopkih, ki morajo biti čim bolj podrobni (uporabljen metodologija vzorca, periodičnost, velikost, vrsta in število vzorcev, statistični pristop itd.).
2. Vsebnost neplastičnih sestavin je manjša ali enaka 2 % v suhi snovi. Za namen stika z živili se posebej zahtevajo odsotnost neplastičnih sestavin, odsotnost tujkov in odsotnost plastičnih tekstilnih vlaken. Poleg tega glede na vlogo, za katero je namenjen, in v skladu s tehničnimi specifikacijami naročnika ne sme vsebovati drugih plastičnih sestavin/polimerov, razen tistih, ki se proizvajajo v skladu s količinami/mejami, določenimi v teh specifikacijah.	Osebje mora biti usposobljeno o možnih vrstah onesnaženja v toku plastičnih odpadkov ter o sestavinah ali značilnostih, ki omogočajo vizualno prepoznavanje teh onesnaževal. Postopek preverjanja skladnosti s tehničnimi specifikacijami, ki se uporabljajo za material, mora biti dokumentiran v okviru sistema upravljanja in mora biti na voljo za revizijo.

Merila	Zahteve glede nadzora
3. Nastali material ne sme biti razvrščen kot nevaren v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (Uredba CLP). Uporabljajo se omejitve dajanja v promet snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost in izpolnjujejo merila iz člena 57 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 (Uredba REACH), razen če so predmet avtorizacije ali izjeme v skladu z določbami Uredbe. Zagotovljena je skladnost z drugimi izvedbenimi določbami Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 in Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008. Upoštevajo se prepovedi ali omejitve uporabe ali dajanja v promet obstojnih organskih onesnaževal iz Uredbe (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019. V skladu z veljavnimi predpisi se za namen stika z živili zahteva odsotnost obstojnih organskih onesnaževal v nastalem materialu.	Izvedeta se kvalitativna in kvantitativna opredelitev, s katerima se preveri skladnost s temi zahtevami in določbami Uredbe CLP, Uredbe REACH in Uredbe o obstojnih organskih onesnaževalih. Poleg kvantitativne opredelitve vse serije pošiljke vizualno pregleda usposobljeno osebje. Osebje mora biti usposobljeno o možnih vrstah onesnaženja v toku plastičnih odpadkov ter o sestavinah ali značilnostih, ki omogočajo vizualno prepoznavanje teh onesnaževal. Postopek prepoznavanja nevarnih lastnosti mora biti dokumentiran v okviru sistema upravljanja in mora biti na voljo za revizijo.
4. Nastali material ne sme vsebovati olj, topil, barv ali sledi vodnih ali mastnih živil. Poleg tega za namen stika z živili nastali material ne sme vsebovati nobene snovi, ki bi ogrozila varnost živil v proizvodu, ki ga vsebuje.	Če se pri vizualnem pregledu ugotovijo znaki absorpcije tekočin, razen vode, ki lahko na primer povzročijo rast plesni ali neprijetne vonjave, in ti znaki niso nezanemarljivi, se zadevna serija šteje za odpadek. Osebje mora biti usposobljeno v zvezi s temi potencialnimi onesnaževali, pa tudi o sestavinah ali značilnostih materialov, ki omogočajo prepoznavanje onesnaževal. Navedena dejavnost prepoznavanja onesnaževal mora biti dokumentirana v okviru sistema upravljanja in mora biti na voljo za revizijo.

PRILOGA II

Minimalna vsebina sporočila, naslovljenega na ustrezni regionalni organ, glede skladnosti s to odredbo

Podjetje za ravnanje z odpadki....., pooblaščen pri NIMA..... dne....., katerega obrati se nahajajo v....., s tem dopisom, naslovljenim na (urad.../oddelek...) avtonomne skupnosti.....,

POROČA o naslednjem:

- Podjetje izpolnjuje vse določbe Ministrske odredbe o določitvi meril za določitev, kdaj termoplastični odpadki, ki se mehansko obdelajo in so namenjeni proizvodnji plastičnih proizvodov, prenehajo biti odpadki v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 o odpadkih in onesnaženih tleh za krožno gospodarstvo.
- Podjetje..... ima vzpostavljen sistem upravljanja

v skladu s členom 6 odredbe.

- Podjetje..... je izvedlo potrebne prilagoditve, izboljšave ali ukrepe za zagotovitev skladnosti z odredbo in skupaj s to zahtevo posreduje potrebno dokumentacijo, da to dokaže. (če je primerno zaradi sprememb obratov)

V zvezi z vsem tem poziva (urad...../oddelek),

1) ki ga je to podjetje z odgovorno izjavo obvestilo, da ravna v skladu z določbami ministrske odredbe, tako da se material, pridobljen v njegovih prostorih, ne šteje več za odpadke za vse pravne namene; in

2) da pregleda in posodobi veljavno dovoljenje upravljavca odpadkov v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 o odpadkih in onesnaženih tleh za krožno gospodarstvo, zlasti v skladu s Prilogo II k zakonu, v kateri so določene kode za postopke predelave odpadkov.

Kraj, datum, podpis.

PRILOGA III

Izjava o skladnosti z merili za določanje, kdaj obdelani termoplastični odpadki prenehajo biti odpadki

Izjava o skladnosti recikliranih polimernih materialov, namenjenih proizvodnji drugih proizvodov

1	Proizvajalec/uvoznik materiala Ime: Naslov: Kontaktna oseba: Telefon: E-naslov: Registracijska številka v registru proizvodnje in ravnanja z odpadki:
2	Vrsta recikliranega polimernega materiala (navedite): - HDPE (polietilen visoke gostote) - LDPE (polietilen nizke gostote) - PET [poli(etilen tereftalat)] - PP (polipropilen) - PS (polistiren) - PVC [poli(vinil klorid)] - EPS (ekspandirani polistiren) - Drugo (navedite): Vsebnost neplastičnih sestavin (%):
3	Številka serije in količina (v tonah):
4	Ta pošiljka izpolnjuje merila iz člena 3 Ministrske odredbe o določitvi meril za določitev, kdaj termoplastični odpadki, ki se mehansko obdelajo in so namenjeni proizvodnji plastičnih proizvodov, prenehajo biti odpadki v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 o odpadkih in onesnaženih tleh za krožno gospodarstvo.

5

V zvezi s to pošiljko je sledljivost od vira zagotovljena od nastanka odpadkov, kar je mogoče dokazati in dokumentirati v skladu s členom 8 Ministrske odredbe o določitvi meril za določitev, kdaj termoplastični odpadki, ki se mehansko obdelajo in so namenjeni proizvodnji plastičnih proizvodov, prenehajo biti odpadki v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 o odpadkih in onesnaženih tleh za krožno gospodarstvo.

PRILOGA I

V

Smernice glede uporabe Uredbe o obstojnih organskih onesnaževalih⁽¹⁾ za plastične odpadke

- 6 Proizvajalec materiala izvaja sistem upravljanja v skladu s členom 6 Ministrske odredbe o določitvi meril za določitev, kdaj termoplastični odpadki, ki se mehansko obdelajo in so namenjeni proizvodnji plastičnih proizvodov, prenehajo biti odpadki v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 o odpadkih in onesnaženih tleh za krožno gospodarstvo.
- 7 Material v tej pošiljki je namenjen neposredni prodaji ali prodaji prek trgovskega zastopnika/distributerja za uporabo izključno v sektorju predelave polimernih materialov.
- 8 (izberite eno od možnosti):
- Pošiljka je v skladu z zakonodajo o določenih izdelkih
 - Pošiljka je v skladu z naslednjim tehničnim standardom: (navedite številko)
 - Pošiljka je v skladu s tehničnimi specifikacijami, ki jih zahteva ciljna industrija.
- 9 Material v tej pošiljki ni razvrščen kot nevaren, kot je določeno v merilih iz Uredbe (ES) št. 1272/2008⁽¹⁾ (Uredba CLP) in je v skladu z določbami v zvezi z dajanjem v promet snovi, ki vzbujajo veliko zaskrbljenost, ter z omejitvami za namenjene uporabe iz Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006⁽²⁾ (Uredba REACH) ter s prepovedmi ali omejitvami uporabe in dajanja v promet obstojnih organskih onesnaževal iz člena 3 Uredbe (EU) 2019/1021⁽³⁾ (Uredba o obstojnih organskih onesnaževalih).
- 10 Izjava proizvajalca/uvoznika mehansko obdelanih termoplastičnih odpadkov, ki prenehajo biti odpadki v skladu z Zakonom 7/2022 z dne 8. aprila 2022 o odpadkih in onesnaženih tleh za krožno gospodarstvo, izdelave iz dela 1 Priloge V k Uredbi (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o obstojnih organskih onesnaževalih, ki se uporabljajo za tok plastičnih odpadkov, so:
- D9 Fizikalno-kemična obdelava
- D10 Seziganje na kopnem
- Ime, datum, podpis
- R1 Uporaba predvsem kot gorivo ali drugo gorivo za proizvodnjo energije, razen odpadkov, ki vsebujejo PCB
- označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006
- ⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES.
- ⁽³⁾ Uredba (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o obstojnih organskih onesnaževalih.

Elekt
ronsk
a
koda
za
prev
erjan
je
(EVC
):
BOE-
A-
2023

Elektronska koda za preverjanje (EVC): BOE-A-2023-14735
https://www.boe.es